



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 746

Ἔτος ΑΓ'.

20 Ἰανουαρίου 1978 (Π. Ο. Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 3628280



Ἡ σεπτὴ ἡγεσία τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κατερχομένη διὰ τὴν
κατάδυσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ κεφαλῇς τῆς
λαοθάλασσας τῶν πιστῶν.

Τὰ "Ἁγια Θεοφάνεια

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ὑδάτων

Ἐπάρχουν στιγμές στὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀξίζουν μιὰ δολοκλήρη αἰωνιότητα, μιὰ ἀλησμόνητη γλυκεῖα ἀνάμνησιν, μιὰ ἰδιαίτερη ἱερὴ συγκίνησι ποὺ μᾶς διακατέχει σ' ὅλη μας τὴ ζωὴ. Τέτοιες "Ἁγιες, Θεῖες καὶ ἀνιπτόβλητες στιγμές ζήσαμε καὶ ἐφέτος οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἑλλάδος κατὰ τὴ **ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ** τοῦ 1978, γιατί κι ἐφέτος δόσα με ὑπερήφανα τὴν μάχην τῆς πίστεως καὶ προσηλώσεως πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὰς παραδόσεις καὶ ἐξήλθονεν θριαμβευταί.

Ἀπὸ πολὺ ἔνωσις ἡ μεγαλόπρεπη γιορτὴ ἀρχίζει μὲ πανηγυρικὸν Ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον στὸν ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Μαρίνης Ν. Καλ-

σιπόλεως Πειραιῶς ἀνήκοντα εἰς τὴν ἱερὰν κοινότητα ἀπὸ 40ετίας καὶ ὑπαχθέντα ἐσχάτως πνευματικῶς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἀπὸ πολὺ ἔνωσις, ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπικρατεῖ τὸ ἀδιαχώρητον, λόγω τῆς ἀθρόας προσελεύσεως ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ αἱ φέρουσαι ὁδοὶ πρὸς τὸν Ἱερὸν Ναὸν εἶχον καταστῆ ἀδιάβατοι. Ἡ πολυαρχιερατικὴ Λειτουργία ἐτελέσθη κατανυκτικώτατα ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου, Κορινθίας, Καλαβρυτινῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Καλλίστου, Ἐξ-

Καναδᾶ κ. Ἀχακίου καὶ Ἀττικῆς - Μεγαρίδος κ. Ἀντωνίου, συνεπικουρουμένον ὑπὸ τῶν Ἀρχιτῶν Καλ-



Τὸ ληροσμέτερο πλῆθος τῶν πιστῶν παρακολουθεῖ ἐν κατανύξει τὸν Ἀγιασμόν τῶν Ὑδάτων, καὶ διατρανώνει τὴν προσήλωσίν του εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

λυσίου, Ἡσαΐα, Ἰωακείμ, Γερασίμου, Χρυσοστόμου, Καλλινίκου καὶ τοῦ ἱερέως Νικ. Δεσποτίδη καὶ Χρυσοστόμου καθηγουμένου Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Παλαμῶ — Καλλιφόνια, στὴν Θεία Λειτουργία χορὸς ἱεροψαλτῶν με ἐπικεφαλῆς τοὺς πρωτοψάλτας μας κ.κ. Σημεωνίδη καὶ Κουκουλάκη ἀπέδωσαν ἄριστα τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ μετέφεραν τίς ψυχές τῶν πιστῶν σὲ ὕψη ἐξοργήνια. Ἡ πολυαρχιερατικὴ Λειτουργία τελεῖται καὶ ὅλοι ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἱερὰ λιτανευτικὴ πομπή.

Ἡ στιγμή εἶναι συγκλονιστικὴ, εἶναι ἡ στιγμή πού γεμίζει κάθε ψυχὴ με δέος καὶ συγκίνησιν, λές καὶ ἀνοίγουν οἱ οὐρανοί, εἶναι ἡ στιγμή πού ἀποδεικνύει ἀλάνθαστα καὶ ἀδιάφραστα, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δὲν πεθαίνει, δὲν σκλαβώνεται, δὲν ἀφαιρίζεται, δὲν πέφτει, γιὰτί εἶναι ἰδέα, μιὰ ἰδέα ἀσύλληπτη καὶ ἀθάνατος.

Ἡ ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ τελεταρχίας ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν ἀδελφῶν Α. Ζούλια, Α. Σούλη, Σ. Κιούση καὶ ἄλλων πολλῶν τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διαφεύγουν τῆς μνήμης τὴν στιγμὴν ταύτην, καταβάλλουν πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν καὶ προσ-

φέρουν πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς τὰ εὐσυνειδήτητα καὶ εὐγενῆ ἀστυνομικά ὄργανα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διάκοσμον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, εἶχον ἀναλάβει καὶ ἔφεραν εἰς πέρας με μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ὁ ἀκαταπόνητος σὲ δραστηριότητα καὶ ἔργα ἀγάπης, παλαίμαχος ἀγωνιστής, πατὴρ Μερχούριος Καλοσκάκης, μαζί με τὸν κ. Ἀναστάσιον Σούλην.

Ἀξίζουν εἰς πάντας τοὺς ἀνωτέρω θεορὰ καὶ εὐλικρινῇ συγχαρητήρια.

Κατὰ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα ἀρχισε ὁ σχηματισμὸς τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς ἐπικεφαλῆς ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου, ἀκολουθοῦν τὸ ὁργανοτροφεῖον τοῦ ἀκαταπόνητου Ἀρχ. του Λιωνισίου Καραγγόρου, νεάνιδες με ἐθνικὲς ἐνδυμασίες, ἀκολουθεῖ ἓνα πλῆθος ἀπαστραπτόντων ἐξαπτερόγων με πολύχρωμα λάβαρα, τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα με τὰ λάβάρὰ τῶν ὡς καὶ αἱ σημαῖαι τῶν ὁργανώσεων, οἱ Μοναχοὶ ὡς καὶ εὐσταλεῖς νέοι με τὴν ἀθάνατον στολὴν τοῦ τσολιά, ἐν συνεχείᾳ τὸ πλῆθος τοῦ ἱεροῦ χοροῦ τῶν ἱεροψαλτῶν μας, ἀκολουθεῖ ἡ Ἱερὰ παρεμβολή, σὲ τετραστοιχία τῶν



Ἡ λαοθάλασσα, ἡ ἐμμένουσα σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος εἰς τὰ ἱερὰ καὶ ὄσια τῆς Ἀγίας πίστεως τῶν πατέρων ἡμῶν.

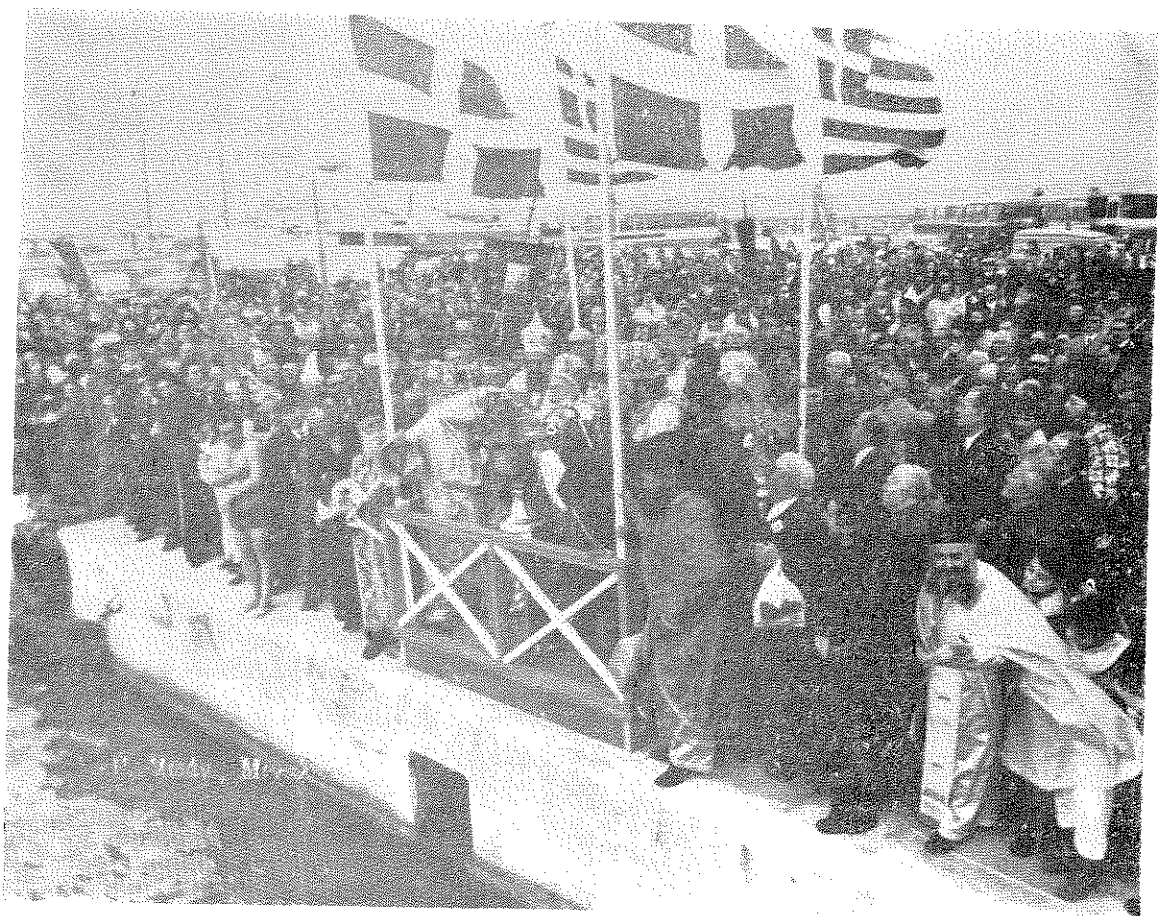
μοναζουσών, των άγγελικών αυτών τεγμάτων μας, που άπαυνήθησαν τα έργάσματά και έξ του μηδενός και διά των ιδίων αυτών μόνων μέσων, κόπων και ιδρώτων, έδημιούργησαν τις όσες θρησκευτικές έπαλξεις και όψεις, τα μοναστήρια μας, που προκαλούν τον θαυμασμόν και τον σεβασμόν όλων δια την τάξιν την εύπρεπειαν και το ήθος και που αποτελούν την θρησκευτικήν ύπερράνεια του Άγώνος μας και το Έρρόν καταφύγιον εκείνων που διφυόν την ψυχικήν γαλήνην και την έσωτερικήν αναγέννησιν.

Άκολουθούν οι μεγάλοι τελετάρχαι της τελετής ορθοδοκρατούντες, πανοσιολογώτατοι Άρχιεπίσκοποι πατέρες, Θεόφιλος Τοίρμπας Γραμματέας της Έρας ήμων Συνόδου, Γερμανός Άθανασίου, Άθανάσιος Χαρολαπίδης και ο πατήρ Μερχάριος Καλοσκάμης, πλαισιούμενοι εκατέρωθεν αυτών υπό του Τιμίον και Φιλοχρίστου Πρεσβυτέρου μας, των άληθινά αυτών αλτρονίστων αγωνιστών προεσπυτέρων μας και ιερομονάχων οι οποίοι αποτελούν το «άλλας της γής», με το όποιον «αλίσκονται» οι ψυχές για να άποφεύγουν την ψυχικήν σήψιν. Ναί, ο ιερός μας Κλήρος, οι προσφιλέστατοι πατάδες μας που γεμίζουν τις καρδιές των πιστών με τον Άγιασμόν και την Θείαν Χάριν για να

συνεχίσουν την δύσκολη πορείαν της ζωής των και ή όλη πομπή έκλειε με το συνωθούμενον άνώνυμον πλήθος των εύσεβών Χριστιανών άνερχόμενον κατά τους μετρωτέρους ύπολογισμούς των άρχων εις 25.000 χιλιάδες.

Στο έπίκεντρον της όλης αυτής μεγαλειώδους θρησκευτικής πομπής εβρίσκονται τα Μέλη της Άγίας και Έρας ήμων Συνόδου, του συμβόλου του ιερού ήμων Άγώνος με προσέζαχοντα τον Μακαριώτατον Άρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Αδξέντιον πλαισιούμενον παρά των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Πειραιώς και Σαλαμίνος κ.κ. Γερωντίου, Κορινθίας, Καλαβούτων και Αιγιαλείας κ.κ. Καλίστου, Εύρίπου και Εύβοίας κ.κ. Παύλου, Καναδά κ.κ. Αζάκων, Κυκλάδων και Νήσων κ.κ. Γαβριήλ και του Άττινής και Μεγαρίδος κ.κ. Άντωνίου.

Η εμφάνισις της Σεπτής μας Έραρχίας, ή εμφάνισις των περιλημένων Ήγετών του ιερού μας Άγώνος προκαλεί όλος ιδιαιτέραν συγκίνησιν του άπειροπληθούς εύσεβούς ποιμνίου μας το όποιον είναι άδιάσπαστα συνδεδεμένον μαζί της, έπονται οι τιμήσαντες και λαμπρύναντες με την παρουσίαν των, την ιεράν



Το χορόφομα της τελετής, ή κατάδυσις του Τιμίον Σταυρού.

τελετήν Δημοτικοί Ἀρχόντες, κ.κ. Βουλευταὶ καὶ ἄλλοι. Ἡ πομπὴ κατήλθεν εἰς τὸν χώρον τῆς καταδόσεως καὶ ἐλάνω στήν εὐγενῶς στηθεῖσιν ἐξέδραν ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ὁ ἱερός μας Κλήρος ἀνακρίνει τὴς εἰδικῆς τῆς ἡμέρας εὐχῆς καὶ δεήσεις καὶ ἀσκληροῦνται κατανυκτικώτατα ὁ Μέγας Ἀγισμὸς καὶ καθ' ἑν στιγμήν κατεδύετο ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ὁ Τίμιος Σταυρὸς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...», κολιμβηταὶ πλντοντες εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν ἀνάδυσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, περισσότερα λευκὰ περιεπτάμενα καὶ ἐκχωφαντικοὶ συριγμοὶ τῶν ἐν τῷ ὄρω εὐφροσυνωμένων πλοίων, προσέδιδον πρωτοφανὴν αἴγλην εἰς τὴν ἐορτήν, ἀνάστιν δὲ ψυχικὴν εἰς τοὺς πιστοὺς. Χαρά, ἀγαλλίασις, συγκίνησις καὶ εὐχῆς με δάκρυα συμπληρῶνουν καὶ κορυφῶνουν τὴν χαρὰ τῆς ἡμέρας, ὅλοι ἀγάλλονται ἀπὸ τοῦ Μακαριωτάτου μέχρι τοῦ μικροτέρου παιδιοῦ, καὶ ὅλοι μαζί με τὸ αγωνιστικόν τους παρὸν διατρανῶνουν τὴν πατροπαράδοτη πίστι των, καὶ ὑπερθυμίζον εἰς ὅλους τοὺς κρατικούς φορεῖς ὅτι οἱ ἀγῶνες των γιὰ τὴν Ὁρθόδοξιαν εἶναι συνεχεῖς, χωρὶς διακοπὴν, χωρὶς ἀνάπαυλα, με συνέχεια καὶ συνέπεια μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πειραιῶς κ. Α. Βουλόμενος καὶ οἱ Α. Μητροδερπές, Α. Σοφιάνης καὶ Εὐάγ. Λιακάκος πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀντιστοίχως, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Ἀθ. Κοΐκος, Τραγάκης, Γ. Μπουγᾶς, Φράγκος, Τσουανιάς, Α. Μαροζιάνης, Β. Χρηματοπούλος, Α. Χονδροκούκης, Παπασπύρου, οἱ κ.κ. Μεχάλας, Γ. Βαγγιωπέλας, Θ. Κανακάκης, Κ. Κόμιος, Α. Νοτιολοπούλος, Η. Χρονᾶς, Χ. Καλλιανιώτης, Α. Λουδάρος, Γ. Γιοσάκης, Στ. Καραμήτσος, Ε. Τούτουζα καὶ ἄλλα πολλὰ πρόσωπα.

Ὁ Μακαριώτατός μας κ.κ. Αἰξέντιος, καθύψαται καὶ ἐκδήλα συγκινημένως εὐχαρίστησε θεομὶ τοὺς ἐπιστήμιους ὅτινες διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τὴν περιβλεπτοὺν ταύτην τελετήν, τὰς Δημοτικὰς, Ἀστυνομικὰς καὶ Λιμενικὰς Ἀρχάς, τοὺς συμβαλλόντας στήν ἐπιτυχίαν τῆς μεγαλειώδους ταύτης ἐορτῆς καὶ τὸν περιεστώτα λαὸν εὐχηθεὶς σ' αὐτὸν τὰ δέοντα ἐνῶ συγχρόνως ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας:



Ἡ τέλεσις τοῦ Ἀγισμοῦ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΛΟΓΟΣ ΕΟΡΤΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΥΣΙΝ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ,
ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἁγία Θεοφάνεια 1978

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Ἐξοχώτατοι Ἀρχοντες τῆς πόλεως καὶ Ἐκπρόσωποι
τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Τιμία καὶ προσφιλὴς Παρεμβολὴ τοῦ Ἱεροῦ ἡ-
μῶν Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου Μονα-
χισμοῦ, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα
τῶν Γ.Ο.Χ. πάσης Ἑλλάδος.

«Σήμερον, Ἰησοῦς ὁ Ζωῆς Ἀρχηγός, λῦσαι τὸ
κατάκρυμμα ἤκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαροῖον
δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν Ἰ-
σορδάνῃ ἐν ᾧ τὴν ἐχθραν κτείνας, ὑπερέχουσας πάντα
νοῦν εἰρήνην χαρίζεται».

Ὁ παναρχμόνιος οὗτος ὕμνος τοῦ τρανοφθόγγου
δοίου Κοσμά ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ (Κωνσταντίας τῆς
Γάζης τοῦ μεγάλου τούτου ἀναστήματος τῆς Ἐκκλησίας
καὶ πνευματικοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Λαμασκη-

νοῦ, ὃς ἀκουσθῇ καὶ πάλιν διὰ τὴν συγκινήσει καρδίας:

«Σήμερον ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἦλθεν διὰ τὴν καταργήσῃ τὸ ἀμάρτημα Ἀδάμ τοῦ πρω-
τοπλάστου.

Καθαροῖον δὲ μέσον ὡς Θεὸς μὴ ἔχων ἀνάγ-
κην, χάριν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ βαπτίζεται (καθαρίζε-
ται) εἰς τὸν Ἰσορδάνην εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέκτεινεν (ἐξή-
λειπεν) τὴν μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἐχθραν,
χαρίζει δὲ οὕτω τὴν πραγματικὴν εἰρήνην, ὑπερέχου-
σαν πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν.

Καὶ συμπληρώνων τὸν ὕμνον τοῦτον ὁ ἰσαδελφός
αὐτοῦ ἐν πνεύματι, ὁσιος Ἰωάννης Λαμασκηνός, πάνη-
γυρτικῶς ἀναφέρει σήμερον ἑπτὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα ὁ
Κύριος ἐβαπτίσθη ἐν τῇ Ἰσορδάνῃ ποταμῷ.

Α) Ἵνα συντρίψῃ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀλεθρίων δαι-
μόνων.

Β) Ἵνα ἐνθάψῃ τὸν παλαιὸν Ἀδάμ.

Γ) Ἵνα ἀγιάσῃ τὸν τρέμοντα πρὸ αὐτοῦ, Βαπτί-
στην.

Δ) Ἵνα πληρώσῃ τὸν Νόμον ὅστις ἀπαιτεῖ τὴν
ἀπαρέγκλιτον τήρησιν ἐν παντί.

Ε) Ἵνα ἀποκαλύψῃ τὸ Μυστήριον τῆς Ἀγίας
Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος.

ΣΤ) Ἵνα τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἡμῶν πρὸς μέμ-



Ἡ πανίσχυρος δύναμις μας. Ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν μας παρελαύνουν
εἰς τὴν τελετὴν.

σιν γίνῃ τὸ Βάπτισμα ἡμῶν.

Ζ) Ὡς ἀγίασῃ τὸ στοιχεῖον τῶν ὑδάτων καὶ τὴν φύσιν ἅπασαν.

Καὶ τοῦ θαύματος τούτου κοινωνοὶ γενόμενοι, σήμερον μετὰ τῆς Μητὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κρατοῦσης τὸ Κανονικὸν τῶν Πατέρων Ἑορτολόγιον καὶ ἐκθαμβούμενοι ἐκ τῆς ἐπὶ τὰ Ἰουδαίεια ρεῖθρα Ἐπιφανείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἀναβοῶμεν μετὰ τοῦ Ὑμνωδοῦ: «Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα Σου καὶ οὐδεὶς Λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν Σου».

Καὶ ἀντίφωνα γενόμενοι τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν διακηρύττομεν ὅτι, τὸ Μυστήριον τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀποτελεῖ τὸ θεμελιωδέστερον γεγονός τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Διότι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δορημάτων, ἐνέχει τοῦτο τὴν σημασίαν «συνθήκης» τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀποδεχομένου τὸ Βάπτισμα ἀνθρώπου.

Τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς συνθήκης ταύτης εἶναι ἡ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ τῆς τηρήσεως τῆς δοθείσης Θείας Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τῆς διδομένης ἐν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ διὰ τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς.

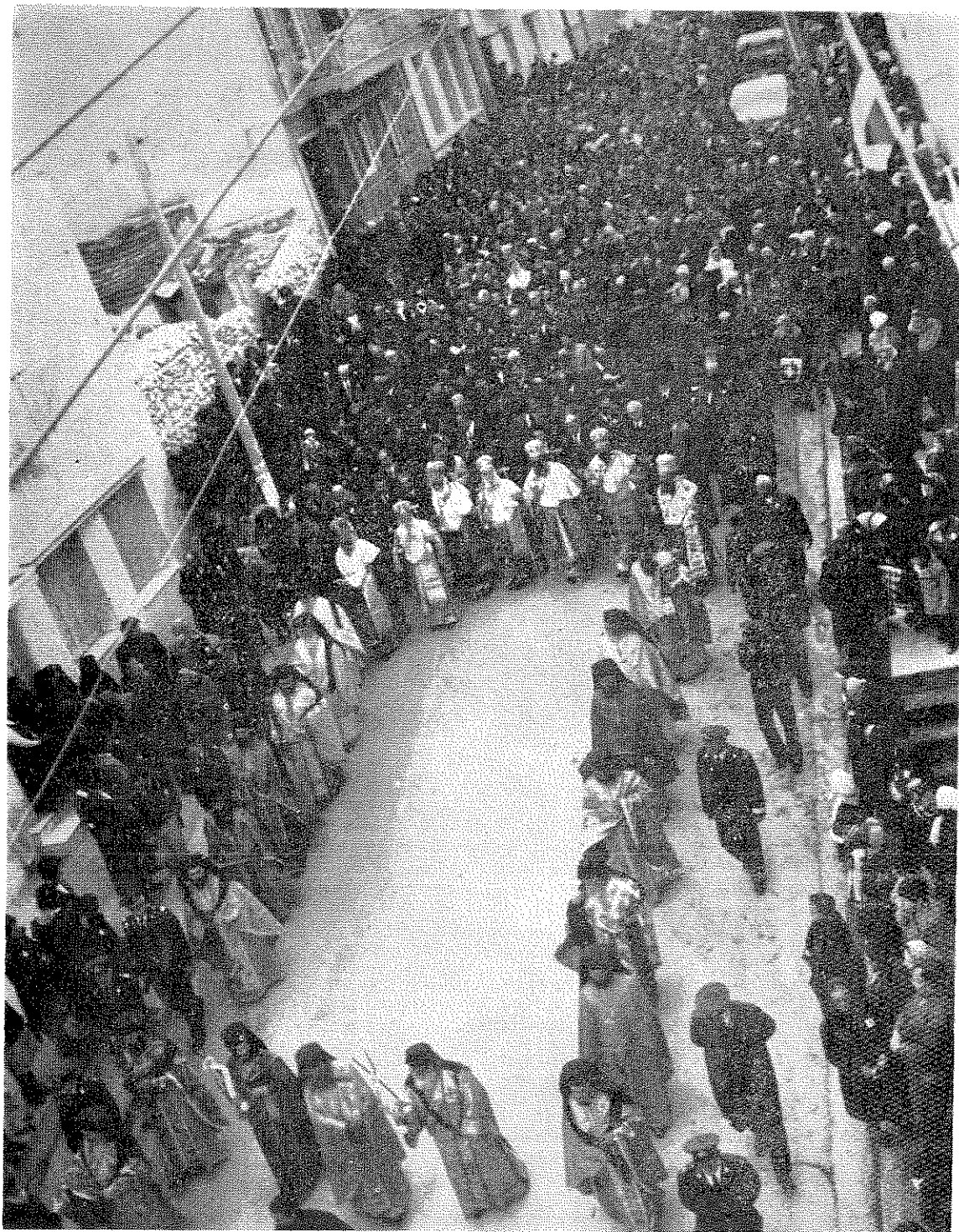
Ἐξω δὲ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀνθρώπου παραμορφοῦται, ὅπως τοῦτο συμβαίνει ἐν τῷ ὑπερφιάλῳ Παπισμῷ μετρῶντι τὰ ἀγαθὰ μόνον ἔρ-

γα καὶ ἔχοντι μίαν ἐγκόσμιον σκοπιμότητα καὶ ἐν τῷ ἐξωφρενικῷ Προτεσταντισμῷ ἀχρηστεύοντι τὰ πάντα καὶ ἀποδεχόμενῳ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου μόνον διὰ τῆς Πίστεως.

Διαβαίνοντες ὅθεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων τούτων πετρῶν ἀλλὰ καὶ ποικίλων διοθεσιῶν καὶ αἰρέσεων, αἵτινες τόσον χαμηλὰ ρίπτουν τὸ ἔργον τῆς ἀγγελιοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ «τελειώσαντος τὴν βρότειον οὐσίαν», Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰουδαίῳ ποταμῷ, καὶ παρακολουθοῦντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν τῷ χώρῳ τῆς Κρατοῦσης Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐκδηλὰ τὰ σημεῖα τῆς προσπαθείας νοθεύσεως τῆς Θεολογίας εἰς ἐκτεταμένην κλίμακα διὰ τῶν διαφόρων ἐταφῶν αὐτῆς μετὰ τῶν ἀλλοδόξων, μετὰ καταφανεῖς πλέον τὰς συνεπείας καὶ ἐπιπτώσεις, Ἡμεῖς ὡς πιστὰ καὶ ἀκλόνητα τέκνα τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας τέκνα ἀγωνιζόμενα πλέον τοῦ ἡμῖνος αἰῶνος διὰ τὴν ὁποσδήποτε ἐπικράτησιν καὶ ἀνόθευτον ἐξακολουθήσιν ταύτης ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ ἡμῶν Πατρίδι, σήμερον, ἡμέραν κοσμοχαρμόσυνον, εὐσημον, πανηγυρικὴν, χαρμόσυνον, ἡμέραν καθ' ἣν κατ' ἔτος συγκεντρούμεθα ἐν λιτανευτικῇ μεγαλοπρεπείᾳ πρὸς κανονικὸν ἁγιασμόν τῶν Ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς διατράνωσιν τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν περὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ εἰρηνικοῦ, διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀγῶνος πρὸς παγείωσιν καὶ ἐδραίω-



Ἐνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πομπήν.



Ἡ σελιτὴ Ἥγεσία τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὸν Ἱερὸν Κλήρον
καὶ εὐσεβῆ λαόν, κατέρχεται εἰς τὸν χώρον τῆς καταδύσεως.



Ὁ ἱερός χορός τῶν Μοναζουσῶν, τὸ καύχημα τοῦ Ἱεροῦ ἡμεῶν ἀγῶνος ἔδωκε καὶ πάλιν τὸν παρόν.

σιν ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν τῆς ἀρχαιοπαράδοτου — καὶ οὐχὶ Οἰκουμενιστικῆς — Ὁρθοδοξίας. Δοξολογοῦμεν δέ, πρεπόντως τὸν ὑπὲρ ἡμῶν Νηριάσαντα Κύριον διότι προσέκρινεν ἡμᾶς συνεχιστάς ἔργου πελώριον καὶ δακρυδρόκτου ἐπιφανῶν καὶ ἡρωϊκῶν προγόνων καὶ αἰοδίων πατέρων, διδασκάλων, Μοναζῶν, ὁμολογητῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ αἰόδιμοι Προπάτοχοι ἡμῶν Ἀρχιερεῖς Χρυσόστομοι, Παρθένιοι, Γερμανοί, Ἀκάκιοι καὶ λοιπὴ χορεία ἀειμνήστων ἀρχιερέων, πρεσβυτέρων καὶ Ἱερομονάχων.

Κρατήσαντες ἀναπεπταμένην τὴν Σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, συνεχίζομεν μεθ' ἡμῶν τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸν Ἀγῶνα τὸν ἀνένδοτον ὑπὲρ Χριστοῦ, διὸ ἀπονέμεται Ὑμῖν ἅπασιν οἰκογενειακῶς τὴν **ΕΥΛΟΓΙΑΝ ἩΜῶΝ ΕΠΡΟΣΩΠΟΥΝΤΕΣ ΣΤΗΜΙΑΣΑΝ ΤΗΝ ΣΕΠΤΗΝ ἩΜΕΡΑΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑΝ.**

Εὐρισκόμεθα μάλιστα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ πληροφορήσωμεν πάντας ὑμᾶς ὅτι: **ΔΟΞΑ Τῷ ΠΑΝΑΓΑΘῶ ΣΩΤΗΡΙ ΘΕῶ, ΒΑΙΝΟΜΕΝ ΚΑΛΩΣ!** Πλέομεν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλούς διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κλονίσῃ τὴν **ΑΛΗΘΕΙΑΝ.**

Ὁ Κύριος ἐπιβλέπει, προστατεύει, περιφρουρεῖ, ἐνισχύει καὶ **ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΜΠΕΛΟΝ ΑΥΤΟΥ.**

Χαρακτηριστικῶς δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ὑπάρχει ἡ ἀγαπὴ σὺμπνοια καὶ ἐν Κυρίῳ ἀγάπῃ τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ ποιμαινομένου εὐσεβόφρονος λαοῦ.

Ἐτι δὲ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν ὑμᾶς, ὅτι ἐκτὸς τῶν γονίμων πνευματικῶν κατακτήσεων ἐχόντων τὸ προβάδισμα ἐπιτυχίας, καὶ εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ διὰ τὰς δαπάνας αὐτοῦ καταπληκτικὴν καὶ ὑποδειγματικὴν ἀνθρῶν διὰ τῆς ἐνζήλου καὶ ὑποδειγματικῆς προσπάθειας καὶ ἀόκνου ἐργατικότητος τοῦ φιλοτίμως νηχθμερόν μοχθοῦντος Οἰκονομικοῦ ἡμῶν συμβούλου, ὥστε ὁ ἡμέτερος Ἱερός Ἀγὼν καὶ ὡς ἀξιόλογος **ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ** νὰ ἐπιτελῇ ἀνεπαισχετοῦς ἐργασίαν καὶ ἐπιδείξῃ, ἔργον ὄντως ζηλευτὸν καὶ ἀξιολύμητον.

Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὸ σημαντικώτατον γεγονός τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτε, οἰκεία καὶ ἀνεπηρεάστῳ βουλήσει, προσῆλθεν μετὰ τῆς σεμνῆς Συνόδου αὐτοῦ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὁ Γεραῶς ἀγωνιστὴς Ἱεράρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας, **Καλαβούτων καὶ Αἰγιαλείας κ.κ. Κάλλιος;** Ἡ μήπως δὲν θεωροῦμεν ὡς εὐλογίαν καὶ ἀγάπην Κυρίου τὴν μεθ' ἡμῶν ἔνωση τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἀποτελοῦσης ἰσχυροτάτην καὶ ἀξιόλογον μερίδα ἀκραιφνῶν ζηλωτῶν Χριστιανῶν, πονούντων εὐλοκῶς τὴν Ὁρθοδοξίαν;

Ἡ δὲ ἐκκίνησις ἡμῶν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἀγίας Μαρίνης τῆς Κοινότητος, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν τῆς καὶ ἀγάπης πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ ἔπαινον καὶ πλήρη συνοδικήν Ἐπαρέσκειαν πρὸς τὸν μεσολαβήσαντα πρὸς τοῦτο ἐπιτυχῶς, ἀγαπητὸν ἐν

Χριστῷ ἀδελφόν, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντόνιον.

Οὕτως ἡνωμένοι κατὰ τὴν ζωηράν ἐπιμίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡφούμεν ὑψηλά, πολὺ ὑψηλά τὸ ἱερὸν Λάβαρον ἡμῶν καὶ ὑπισχνούμεθα τὴν συνέχισιν τῶν προσπάθειών μας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μυριολέκτου ποθομένου καὶ ἀπὸ καρδίας εὐχαριστοῦμεν τοὺς παρισταμένους σήμερον καὶ μεθ' ἡμῶν συμπροσευχομένους ἐξοχωτάτους κ.κ. Ἐκπροσώπους τῶν Ἀρχῶν τῆς ἐπινείου ταύτης πόλεως, τὰς Δημοτικάς, Στρατιωτικάς, Ἀστυνομικάς, Λιμενικάς Ἀρχὰς καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς διαθέρμους πᾶν τὸ καταθύμιον.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς λαμπρύνοντας διὰ τῆς ἀξιοτίμου αὐτῶν παρουσίας, προσφιλῆς ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διότι διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας αὐτῶν προσέδωκαν ἰδιαιτέραν λαμπρότητα εἰς τὴν ὅλην τελετὴν τῆς ἡμέρας καὶ εὐχόμεθα διαπύρως ὅπως ἰσχύουν πάντοτε ἐν Κυρίῳ καὶ λαλοῦσι τὴν Ἀληθείαν ὥστε συνηγοροῦντες καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ **ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ἩΜῶΝ** ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, λάβωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς ἐλεύθεροι συνταγματικοὶ πολῖται, τὸ **ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ἩΜῶΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ**, ὅτε Μασσόνι, χίλιασται καὶ πάσης φύσεως αἰρετικοὶ καὶ προβατόσχημοι λόγοι ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ ἀπολαμβάνουν μάλιστα ποικίλα εὐεργετήματα καὶ ἀναγνωρίσεις καὶ δικαιώματα.

Ἀξιοτίμοι Κύριοι Βουλευταί.

Εὐχαριστοῦντες ἡμᾶς θερμῶς διὰ τὴν συμμετοχὴν Σας εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἡμῶν ἑορτὴν παρακαλοῦμεν συνηγορήσατε μετὰ ζέσεως διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ νομιμοποίησιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Παρεβολῆς τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διότι πενήτηντα τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη ὁμολογοῦμεν καὶ διακηρύττομεν ὅτι οἱ Ἑνῆσοι Χριστιανοὶ Ἑλλάδος οὐχὶ μόνον εἴμεθα Θεσηκευτικῶς ἀκέραιοι καὶ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι ἀλλὰ καὶ ἀπαράμιλλοι πατριῶται ἑτοιμοὶ πάντοτε διὰ πᾶσαν **ΘΥΣΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΑΤΗΣ ἩΜῶΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.**

Καὶ ὡς τοιοῦτοι ὅπου εἴμεθα, ἀξιούμεν ἀπὸ ὑμᾶς τοὺς φίλους Βουλευτάς καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τὴν πρέπουσαν μεταχείρισιν. Καὶ μετὰ Θεόν, εἰς τὸν εὐσεβέστατον τοῦτον λαόν μας, στριψάτε τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἐξωμώτας καὶ ἀνοήτους τῆς Πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς Πατρίδος, τοὺς ὁποίους ἀφήσατε ἀσυνδότες καὶ ἐλευθέρους.

Δι' ὅσα γίνονται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν, τὸ Ἅγιον καὶ Ἐκλεκτόν, φοβοῦμεθα μήπως θεήλατος ἐκσπάσῃ ἡ ὀργὴ καὶ ἀρθῇ ἀφ' ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὡς συνέβη τὸ πάλαι εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Ἄς ἀνανήψωμεν, ὅθεν ἀγαπητοὶ καὶ ἄς διορθώσωμεν τὰ κακῶς ἔχοντα εἰς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, καὶ ἄς ἀποδοθῶν εἰς τὸν περιούσιον τοῦτον

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι

«... πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἑρσασταὶ συνελθόντες ἕμνοις τιμήσωμεν».

Ὅπως ὁ νυκτερινὸς περιπατητὴς σὲ μιὰ καθαρή καὶ ἀνοιξιὰτικη θοαδιά, χωρὶς φεγγάρι, παρατηρεῖ τὸν χρυσοκέντητον τοῦ οὐρανοῦ θόλον καὶ διακρίνει ἀνάμεσα στὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν ἄστρον καὶ μερικὰ ἀστέ- ρια, τὰ ὁποῖα λάμπουν μ' ἓνα φῶς ξεχωριστὸ καὶ θαυ- μάζει τὸν μεγάλον Ἀριστοτέλη τοῦ σύμπαντος, τοῦ ὁποῖου τὴ δόξα «οἱ οὐρανοὶ διαγούνται», τὸ ἴδιο συμ- βαίνει καὶ μὲ ὅποιον παρατηρεῖ τὸν πνευματικὸν οὐρα- νὸν τῆς Χριστιανικῆς Ἱστορίας. Ἀνάμεσα δηλαδὴ στοὺς φωστῆρες τοῦ στερεώματος τῆς Ὁρθοδοξίας σιναντὰ ὁ μελετητὴς καὶ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΟΤ ΜΕΤΕ- ΘΟΥΣ, τῶν ὁποῖων τὸ ἐκτεκρίνωτικὸν φῶς τὸν θαμπώ- νει καὶ τὸν ἱποχρεώνει νὰ ἐπιβραδύνῃ τὸ δῆμα του, γιὰ νὰ τοὺς παρατηρήσῃ προσεκτικώτερα καὶ νὰ τοὺς με- λετήσῃ συστηματικώτερα. Εἶναι δέ, οἱ Φωστῆρες αὐτοὶ οἱ Τρεῖς μέγιστοι τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι: ΒΑΣΙ- ΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΙΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία τοὺς τιμᾷ στὶς 30 Ἰανου- αρίου, γιορτάζει δὲ ἐλόκληρη ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθοδο- ξία, κι ὅλος ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων.

Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ἐξέφανε ἕμνους, γιὰ νὰ τοὺς τιμήσῃ καὶ ἀπεκάλεσε τὸν ἓνα Μέγαν καὶ Οὐρα- νοφάντορα, τὸν ἄλλον Θεολόγον καὶ πνευματικόν Της, αὐτὸν καὶ τὸν τρίτον Χρυσορρήμονα καὶ Χρυσήλατον σάλπινγα.

Μὲ δέος θὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ σκιαγραφήσωμε τίς Ἀγίες Ἐκεῖνες μορφές, ποὺ ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴ γῆ καὶ μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἀφοσίωσή Τους πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπῆραν ξεχωριστὴ θέσι, πραγματικὰ ζηλευτὴ, ἀνάμεσα στοὺς πολῖτας τῆς Οὐρανοῦ Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ ζωντανέψωμε στὴ θύμησί μας τὸ πὼς ἦταν ὁ κόσμος ἐκεῖνα τὰ χρόνια, γιὰ νὰ μπορέσωμε μὲ τίς μικρὲς μας δυνάμεις νὰ νιώσωμε καὶ νὰ μετρήσωμε καλύτερα τὸ θεῖκὸ πέραςμά τους στὴ γῆ μας.

Τριακόσια χρόνια εἶχαν περάσει ἀπὸ τὸ Γολγοθᾶ. Ἀσχίσε νὰ στερεώνεται στὸν κόσμο ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, χάρις στὴν μοναδικὴ δύναμι τῆς ἀλήθειας τῆς. Καὶ χάρις στὸν ἀμέτρητον μαρτύρων τῆς τὴν πί- στι, τίς θυσίας καὶ τὸ αἷμα. Κι ἀκόμη, γιὰτὶ σὺν μιᾷ

λαὸν τὰ πανανθρώπινα δικαιώματα. Τὸ Αἷμα καὶ ἡ Ἐλευθερία.

Μετὰ ταῦτα ἡ πομπὴ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν, ἐπα- νῆλθεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Μαρίνης, ὅπου ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον καὶ τὸ πλῆ-θος διελύθη ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἑθνους καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

φορὰ ὁ ἄνθρωπος γνωρίσῃ τὸ Φῶς, δὲν ἱπάρχει δύνα- μι, νὰ τὸν σύρῃ ξανά στὰ σκοτάδια.

Ὅστόσο, ἦταν ἀκόμη πολλοὶ καὶ δυνατοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἦταν ὅλοι ἐκεῖνοί, ποὺ τυφλωμέ- νοι ἀντίκρουζαν σὰν κίνδυνο θανάσιμο τὴ θεϊκὴ ἀπακά- λυψη τῆς ἀλήθειας, ποὺ φανερώθηκε μὲ τὸ Χριστιανι- σμὸ. Καὶ τότε ὤρμησαν σὰν λυσσασμένοι ἐναντίον του: Νὰ τὸν χτυπήσουν, νὰ τὸν στιγματίσουν, νὰ τὸν ξερι- ζώσουν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς.

Οἱ πρὸ ἐπικίνδυνον ὅμως ἐχθροὶ τῆς Χριστιανι- κῆς ἀλήθειας, ξεπήδησαν, ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Χρι- στιανούς. Ἄλλοι ἀπὸ συμφέρον ἀτομικὸ καὶ ἄλλοι γιὰτὶ τὸ μυαλὸ τους δείχνε ἀνήμερο νὰ καταλάβῃ τὸ σω- στὸ νόημα τῆς Θρησκείας, κατάντησαν οἱ χειρότεροι διώκτες καὶ δυσφημιστές τῆς. Διέστρεψαν τίς Χριστια- νικὲς ἀλήθειες, καὶ τίς παραμόρφωσαν τόσο, ποὺ στὸ τέλος λίγο ξεχώριζαν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες, στάθη- καν δὲ πρὸ φανατικοὶ καὶ ἐπικίνδυνον ἀκόμη ἀπὸ κεί- νους. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ σκάβοντας ἀπὸ μέσα τίς ρίζες τῆς πίστεώς μας. Μιλοῦσαν σύγχρονα καὶ δίδασκαν καὶ δείχνονταν οἱ ἴδιοι σὰν τάχα οἱ πρὸ ἀληθινοὶ ἀπὸ ὅλους Χριστιανοί. Κι ἀνάμεσά τους χειρότερος ὁ ὀνο- μαστὸς Ἀρειὸς, ἡ τέχνη ποὺ χρησιμοποιοῦσε κι οἱ σο- φιστεῖες στὰ λόγια του πλήθαιναν τοὺς ὁπαδοὺς του, παρασυρόθησαν, ὄχι μονάχα ἀγοράματοι καλόπιστοι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ γραμματισμένοι, καὶ κληρικοί, καὶ κεφαλὲς τῆς τότε Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι, ἀκόμη ἡ πολιτικὴ ἐξουσία οἱ Αὐτοκράτορες τοῦ Βυ- ζαντίου Κωνσταντῖος καὶ Οὐάλης καὶ τότε γιὰ μιὰ στιγμή φάνηκε ὅτι ὁ Ἀρειὸς καὶ οἱ ψευδοχριστιανοὶ του εἶχαν ἀγγίξει τὴν τελευτὴ ἐπιτυχία, καὶ ὅτι θὰ κυ- ριορχοῦσαν, ἀλλὰ τὴν πρὸ κρίσιμη στιγμή βρέθηκαν οἱ ὑπεράνθρωποι μορφές τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ σταμά- τησαν, ἀχρήστεψαν τὴν καταστροφικὴ μανία τους. Μέ- σα σ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀναστατάσει, μέσα σ' αὐτὴν τὴ φοικτὴ σύγχυσι, ὅπου κανεὶς δὲ γινώριζε, τί ἀληθινὰ νὰ πιστέψῃ, μέσα σ' αὐτὴν τὴν παραξάλῃ καὶ τὸν κίνδυνο τοῦ ἄμεσου χαμοῦ, φανερώθηκε, ἀκόμη μιὰ φορὰ, ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Καὶ φανερώθηκε μὲ τίς τρεῖς οὐρανόσταλτες μορφές: Τὸν Βασίλειον τὸν Μεγά- λο, τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸ καὶ τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, ποὺ γιὰ τὴ σωστικὴ τους δοῶσι κατέχουν σήμερα τὴν ἴδια κορυφαία θέσι τόσο στῆς Θρησκείας μας τὴν ἱστορίαν, ὅσο καὶ στοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ μας τὴν ἐξέλιξι.

Γεννήθηκαν καὶ οἱ τρεῖς τὴν ἴδια παραγμένη ἐπό- χῃ, καὶ γεννήθηκαν ἀπὸ γυναῖκες, ποὺ ἐνσάρκωσαν τὸ ἰδανικὸ τῆς τέλειαις μητέρας, τῆς τέλειαις Χριστιανῆς καὶ τῆς τέλειαις Ἑλληνίδος. Χάρις στὴν ἀπέραντη φρον- τίδα τοῦτον, ἡ ψυχὴ τους ἐξ ἀρχῆς, ἀρισταύθηκε μὲ τὸ ὅπλο τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ τὸ λογικὸ τους γυ- μνάστηκε στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ στοχασμὸ: ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Γρηγόριος σπούδασαν στὰ μεγάλα πνευματικὰ

κέντρα και ιδιαίτερα στην Αθήνα, που ήταν τότε η πόλις της σοφίας και της επιστήμης. Και η Ανθούσα, ή μητέρα του Χρυσόστομου, ωρίσε από νωρίς δασκάλους του παιδιού της ένα φιλόσοφο και ένα ρήτορα από τους πιο όνομαστους της εποχής. Έτσι αναθρεμμένες ψυχές κι έτσι φωτισμένα μυαλά, δε μπορούσε παρά να ξεχωρίσουν το δρόμο τον ίσιο και σωστό. Και να βρουν μέσα στη μεγάλη παραζάλη των ανθρώπων, δηλ την απέραντη δύναμη, που χρειάζονταν, για ν' ακολουθήσουν αυτόν το δρόμο, ως το τέλος. Δίχως υποταγή καμιά και σέ κανένα, όποιος κι αν ήταν, όσο ψηλά και να βρισκόταν και όσο δυνατός. Και δίχως συμβιβασμό. Δίχως καν φόβο. Έτοιμοι κάθε στιγμή και ως το τέρας για την υπεράτης θυσία. Χάρη στον Βασίλειο και τον Γρηγόριο πολεμήθηκαν αποτελεσματικά και νικήθηκαν, ο Άρειος κι όπαδοί του. Η Θείκη τους φωτίσες και η έλληνοπρεπής μόρφωσίς τους βοήθησαν αφάνταστα την ορθόδοξη εκκλησία μας στους άνειση-νεύτους αγώνες, που είχαν αρχίσει εναντίον της οι κά-θε λογής αίρετικοί.

Ένα σημαντικό και πλούσιο σέ δρᾶσι μέρος της ζωής τους το διεθεσαν βοηθώντας με κάθε τρόπο τους φτωχούς και τους δυστυχισμένους, όταν ο Γρηγόριος ανέβηκε στον Πατριαρχικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως, κατόρθωσε να ζεστάνη ξανά και να έμψυχώ-ση τις παγωμένες καρδιές των Χριστιανών που κινή-

γόνταν ανέλεητα από τον αίρετικό αυτοκράτορα Ουά-λη. Κι όταν αργότερα στον ίδιο Θρόνο ανέβηκε ο Χρυ-σόστομος, με τη δική του λάμψη δυνάμωσε περισσότερο το λαμπρό αξίωμα και χτύπησε αλύγιστος κάθε παρα-στράτημα από το δρόμο της Χριστιανικής αρετής, ακό-μη κι όταν γι' αυτό χρειάστηκε να κατηγορήσει σκληρά και αυτήν ακόμη την αυτοκρατορία. Τέτοια στάθηκε η ζωή και το έργο των Τριών Ίεραρχών, όσο μπορεί με λόγια απλά, δικά μας, να δοθῇ, δηλαδή στυλοβάτες α-τράνταχτοι της Ορθοδοξίας και ανανεωτές της αρχαίας ελληνικής σοφίας, ένωσαν δε ξανά και συνταίριασαν σέ μίαν πανέμορφη ενότητα το αρχαίο ελληνικό και το Χριστιανικό Ίδιανικό.

Άς αντλήσουμε όλοι μας διδάγματα από τη φω-τεινή ζωή τους. Άκόμη άς εγκύψουμε στη μελέτη των Θείων διδαγμάτων των Μεγάλων Ίεραρχών οι απλοί άνθρωποι, οι σοφοί, οι πνευματικοί ταγοί, οι κυβερνή-ται των λαών, όλοι πολύ θα ώφεληθοῦμε. Και τότε θα αισθανθοῦμε νέες δυνάμεις μέσα μας να δημιουργούν-ται και θα έλθουν στή χείλη μας αδόξωματα οι λόγοι της Έκκλησίας για να συμφάλωμεν μαζί της: «Δεῦτε της Τριάδος τους Λατρευτάς και της οίκουμένης τους πανσόφους Καθηγητάς, σὶν τῷ Γρηγορίῳ, Βασίλειον τὸν Μέγαν, και τὸν Χρυσὸν τὴν γλῶτταν άνευφημή-σωμεν».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Οἰκονομική Κίνησης

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΜΗ ΥΠΑΓΟΜΕΝΟΙ

ΕΙΣ ΓΕΝ. ΦΙΛ. ΤΑΜΕΙΟΝ

«Έσοδα εκ Συνδρομών και περιφορᾶς δίσκου

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΑΘΗΝΩΝ

Άγια Αικατερίνη - Πατήσια	
Άγιος Βασίλειος - Ψυχικού	2.000 δρχ.
Άγιος Σπυρίδων - Γαλάτσι	
Άγιος Κωνσταντίνος και Έλένη - Ανάληψις	
Παναγία Γαλακτοτροφούσα - Λόφ. Αθ) κών.	
Άγιος Νικόλαος Χαϊδάρι	
Άγιος Γεώργιος Ν. Λιόσια	1.000 δρχ.
Άγιος Ιωάννης Πρόδρομος - Άγ. Φανούριος	
Άγια Ζώνη — Άγ. Φανούριος	
Άγιος Τιμόθεος και Μαύρα - Άνθούπολις.	
Παναγία Μυρτιδιώτισσα - Άμφιθέας	550. δρχ.
Άγιος Αντώνιος Κουκουδάουνας	
Ευαγγελισμός Θεοτόκου.	
Άγιος Παντελεήμων Π. Ήρακλείου	

ΑΧΑΡΩΝ

Άγιος Φανούριος - Άχαρναί
ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΥΡΟΒΛΗΤΗΣΑ Άχαρναί 2.400 δρχ.
Άγιος Ιωάν. Ρώσσης - Άχαρναί.

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

Άγιος Γεώργιος Κηφισιάς	3600 δρχ.
Γέννησις του Χριστού - Μεσόγεια	
Ανάληψις - Σπάτα	
Άγιοι Πατέρες «Λιόπεσι»	
Άγιος Φανούριος Κορωπίου	500. δρχ.
Υπαπαντή του Χριστού Μαρκεπούλο	1.200 δρχ.
Ανάστασις του Χριστού - Κερατέα	
Άγια Τριάς - Μπάλλα	2.000 δρχ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ευαγγελισμός Θεοτόκου Αιτωλικού	
Μεταμόρφωσις του Σωτήρος Αιγάλεω	4050 δρχ.
Άγια Γαρίνα Κορ)λοῦ	
Άγιος Ἀρτέμιος Κορ)λοῦ	2.000. δρχ.

Υψωσις Τιμίου Σταυρού
 Άγιος Μηνάς Άμφιάλης
 Άγιος Γεώργιος Ταμπουριών
 Άγιος Φανούριος Κορ)λοῦ
 Άγιος Γεώργιος Χαραυγῆς
 Άγιος Δημήτριος Άμφιάλης
 Παναγία Γλυκοφιλοῦσα
 Άγία Τριάς Άσποπόργου
 Άγιοι Ανάργυροι Ἐλευσίνος
 Άγιος Μηνάς Βίλλια
 Άγιος Σπυρίδων Κρικκούκι

7080 δρχ.

1.600 δρχ.

ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΟΥ

Τρεῖς Ἱεράρχαι - Κόρινθος
 Άγία Θεοδώρα - Καλαμάκι
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου - Ζαυγολοτιῶ
 Άγία Τριάς - Ξυλόκαστρον
 Άγιος Μάρκος Εὐγενικός - Πάτραι
 Άγιος Γεώργιος - Καλάμαι.

2.200 δρχ.

ΕΥΒΟΙΑΣ

Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου Χαλκίς
 Άγία Παρασκευή - Χαλκίς
 Άγιος Ἰωάννης Ρώσσης - Χαλκίς
 Άγία Παρασκευή Ἀφράτι Εὐβοίας
 Κοίμησις Θεοτόκου Φύλλα -Εὐβοίας
 Άγίου Τιμοθέου Μαύρας- Κάρυστος
 Άγιος Γεώργιος Κάρυστος
 Άγιοι Πατέρες Ἀετός Εὐβοίας

ΘΗΒΩΝ - ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου Πυρί
 Άγ. Ἰωάννου Προδρόμου Λουτουφί
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου - Μπάλτζα
 Άγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος - Παῦλος - Λαυκτρα
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου - Δομβραῖνα
 Άγιοι Ανάργυροι - Δομβραῖνα
 Άγία Τριάς - Λεβάδεια.

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Άγιος Σπυρίδων - Λαμία
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου - Στυλὶς
 Προφήτης Ἡλίας - Δομοκός
 Άγιος Γεώργιος - Πουγλάκια
 Κοίμησις Θεοτόκου - Βίτωλη.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Κοίμησις Θεοτόκου - Βόλος
 Γέννησις τοῦ Προδρόμου Βόλος
 Ὑπαπαντή τοῦ Χριστοῦ -Ζαγορά
 Άγία Τριάς - Ἀλιμρός

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Άγιοι Ἀπόστολοι - Λάρισα
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου -Λάρισα
 Εὐαγγελίστρια - Ραφάνος
 Άγία Παρασκευή - Ἀμπελίου
 Άγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος - Παῦλος- Φάρσαλα 1200
 Άγιοι τρεῖς ἱεράρχαι - ἑλασσών
 Προφήτης Ἡλίας - Βερδικούτα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Άγιοι τρεῖς Ἱεράρχαι - Θεσ)νίκη
 Γέννησις τοῦ Χριστοῦ -Θεσ)νίκη
 Άγιος Γεώργιος καὶ Νέστορ -Θεσσαλονίκης
 Άγιοι Ανάργυροι - Πανόραμα
 Άγιοι 12 Ἀπόστολοι - Κύμνα
 Άγιος Γεώργιος -Θέρμη- Σέδες.
 Άγιος Κωνσταντῖνος - Ἑλένη - Ἀρέθουσα
 Τίμιος Σταυρός Κοζάνη
 Άγιοι Πάντες - Πτολεμαῖς
 Άγίας Παρασκευή - Πτολεμαῖς
 Κοίμησις Θεοτόκου Φλώρινα
 Άγία Τριάς - Νάουσα

ΣΕΡΡΩΝ

Γέννησις τῆς Θεοτόκου Σέρραι 1.2000
 Άγιον Πνεῦμα - Σέρραι
 Άγιος Γεώργιος - Σέρραι
 Άγία Τριάς - Τριάδα Σερρών
 Άγ. Εἰρήνη Χρυσοθαλάνιου - Σιδηροκάστρον.

ΔΡΑΜΑΣ

Άγιοι τρεῖς ἱεράρχαι 1000. δραχ.
 Άγιος Μάρκος Εὐγενικός
 Άγιος Ἀθανάσιος
 Άγία Τριάς - Βαθυχώρου

ΚΑΒΑΛΑΣ

Άγιος Δημήτριος
 Άγίου Ἰωάννου Προδρόμου - Μεωρόπη
 Άγία Ἀναστασία - Φαρμακολύτρια
 Γέννησις τῆς Θεοτόκου - Νικήτα Χαλκιδικῆς

ΝΗΣΩΝ

Άγιος Σπυρίδων - Σαλαμίς 3.000 δραχ.
 Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου -Παλούκια
 Άγιοι Ανάργυροι -Αἴγινα
 Άγιος Νικήτας - Κάλυμνος
 Άγία Τριάς - Μύκονος Άγιος Εὐθύμιος - Πάρος
 Μεταμόρφωσις Σωτήρος - Πάρος
 Άγιοι Ανάργυροι - Σάμιος
 Άγιος Γεώργιος - Σάμιος

Ἀπαντῶ εἰς ἐρωτήσεις σου :

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ρώτησε εὐσεβὲς χριστιανός, τί σημαίνουν τὰ ὀνόματα τῶν Ἀγίων Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εὐχαρίστων ἡ στήλη αὐτῇ ἀπαντᾷ στὴν ἀπορίαν τοῦ ἀδελφοῦ, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς φιλομαθείας του:

Α) ΣΙΜΩΝ, σημαίνει ὁ ἀκούων εὐχαρίστως, δηλ. μετὰ προσοχῆς. Εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου ἀποστόλου Ἀνδρέου. (Ματθ. Ι, 2). Ἐπίσης ΚΗΦΑΣ καὶ ΠΕΤΡΟΣ.

Β) ΑΝΔΡΕΑΣ σημαίνει ἰσχυρὸς, ἀνδρικός, ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος ἢ Πέτρου, Ματθ. Δ' 18.

Γ) ΙΩΑΝΝΗΣ σημαίνει Δῶρον Θεοῦ, Χάρις, Περιστερά. Υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου. (Ματθ. Δ' 21).

Δ) ΦΙΛΙΠΠΟΣ σημαίνει ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἵππους, κατ' ἐπέκτασιν ὁ Πολεμοχαρὴς. Ἦταν κάτοικος τῆς Βηθσαῦδα. (Ἰωάν. α' 43).

Ε) ΙΑΚΩΒΟΣ, Ὁ κρατῶν τὴν πτέρναν, ὁ Ὑποκαλιστής. Υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω, ἀποστόλου Ἰωάννου.

ΣΤ) ΒΑΡ-ΘΟΛΟΜΑΙΟΣ σημαίνει ὁ υἱὸς τοῦ Θεολομαίου, σημαίνει ἀκόμη: Αὐλαξ, ὁ συγκρατῶν τὰ ὕδατα. Ἦτος νὰ εἶναι ὁ Ναθαναήλ. (Ματθ. 2-3. καρ. Ι).

Ζ) ΘΩΜΑΣ σημαίνει Δίδυμος, βάθος ἀνευ πυθμένος. Δηλ. ὁ ἔχων σκέψεις ἀπεριόριστους. Ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τῶν Ι. Εὐαγγελιστῶν Θωμᾶς ὁ Δίδυμος. (Ἰωάν. ΙΑ' 16).

Η) ΜΑΤΘΑΙΟΣ σημαίνει Δῶρον τοῦ Θεοῦ. Ἦταν Τελώνης ἀπὸ τὴν Καπερναούμ. ὁπότε προσεκλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ ἠκολούθησε ἐπὶ τὸ Τελώνιον. (Ματθ. Θ' 9).

Θ) ΣΙΜΩΝ σημαίνει ὁ ἀκούων εὐχαρίστως. Καλεῖται καὶ Ζηλωτὴς (τῶν Πατρῶν αὐτοῦ Παραδόσεων). Ἀναφέρεται (Ματθ. Ι. 4 καὶ Λουκ. ΣΤ' 15).

Ι) Ο ΙΟΥΔΑΣ, ἐπικαλούμενος καὶ Θαδδαῖος, τοῦ σημαίνει Εὐχαριστία, Ὁμολογία. Εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ. (Λουκ. Στ' 15).

ΙΑ) ΙΑΚΩΒΟΣ, ὁ ἐπιλεγόμενος Μικρὸς, σημαίνει σημαίνει ὁ κρατῶν τὴν πτέρναν, ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω Ἀποστόλου Ἰούδα. (Λουκ. ΣΤ' 16).

ΙΒ) ΙΟΥΔΑΣ Ο ΙΣΚΑΡΙΩΤΗΣ σημαίνει Εὐχαριστία, Ὁμολογία, ἀλλὰ οὗτος ἐπεδείχθη ἀχαριστία καὶ ἀρνήσις τοῦ Κυρίου καὶ Διδασκάλου του. Ἦ κλῆσις του ἀναφέρεται Λουκ. 16, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαίσχυντον καὶ ἐπονείδιστον τέλος τοῦ Ματθ. ΚΖ' 5.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ προδότη Ἰούδα «ὅστις ἐκτίησας χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενόμενος, ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ» (Πράξ. Α' 18) τὴν θέσιν αὐτοῦ καταλαμβάνει ὁ Ἀπόστολος Ματθίας (Πράξ. Α' 26) πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναφερομένου ἀριθμοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ Σωτῆρος, οἱ ὅποιοι διέδραμον τὴν πυρακτωμένην γῆν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐκήρυξαν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἱσταυρωμένον. Ὅσον κι' ἂν οἱ αἰῶνες ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ὁ νεώτερος πολιτισμὸς, ὁ χριστιανισμός, θὰ στέκεται μετὰ θαυμασιὸν καὶ ἐκστασιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν ταπεινῶν Ἀλφειῶν τῆς Τιθεριάδος, οἱ ὅποιοι χωρὶς «βακτηρίαν καὶ πήραν», ἐπετέλεσαν ἔργον τὸ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν οἱ στρατηλάται καὶ δυναστεῖες τῶν αἰώνων καὶ τῶν αἰώνων τῶν ἐπερχομένων. Αὐτοὶ οἱ ταπεινοί, ἐλλαμπόμενοι παρὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔστρεψαν τὸν ροῦν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐδίδασκαν τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι «τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῇ Θεῷ». Ἔτσι ἡ πορεία κάθε ἀνθρώπου ἀλλάζει καὶ ἀποκτᾷ ἀξία καὶ χάριν ὅταν ὁ ἄνθρωπος στὴν ζωὴν του πορεύεται μόνον μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ὅχι μετὰ τὴν καύχησιν τῶν ἰδικῶν του δυνάμεων.

Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος - Τῆνος

Ἅγιος Ἀρτέμιος - Τῆνος

ΚΡΗΤΗΣ

Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου - Ἡράκλειον

Ἅγιοι Ἀνάγυροι - Ρέθυμνον

Ἅγιος Νικόλαος - Ρέθυμνον

Ἅγιοι Ἀνάγυροι - Θάσος

Οἱ ἀνωτέρω Ἱεροὶ Ναοὶ ἀνήκουν ἄλλοι μὲν εἰς Νομικὰ πρόποπὰ Ἱδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἑτεροὶ εἰς φυσικὰ τοιαῦτα.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος, καθήκοντος καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παρεμπιπείων, δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρούσης ὅτι, οὐδὲν δημοσίευμα δεσμεύει ταύτην ἢ ἀπηγεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐς' ὅσον δὲν ἔτυχῃ τοῦτο, πρὸ πάσης κυκλοφορίας, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ἐγγράφως ἢ δὲν ἐδημοσιεύθῃ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ Ἐπίσημον Ὅργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος, τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΑΛΙΕΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ

«...Οὐδείς δύναται δύο κυρίαις δουλεύειν...» (Ματθ. στ' 24)

Οὐδείς δύναται δουλεύει δύο αὐθέντας, ἐναντίους τὴν γνώμην, ἐὰν δὲ ὁμογνώμονες ὦσι καὶ σύμφωνοι, δύναται εἰς καὶ ὁ αὐτὸς δουλεύειν καὶ τοὺς δύο, διότι οἱ δύο ἐν εἰσίν, «καθὼς ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ τῶν πιστευόντων μία ἴη» κἂν πολλαὶ ἦσαν χιλιάδες.

Ὅτι δὲ περὶ τῶν διαφωνούντων δεσποτῶν λαλεῖ ὁ Κύριος, φανερόν ἐστίν ἐκ τῶν ἐξῆς λόγων: «...Ὁ δὲ δούνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ...». Τὸ Μαμμωνᾶ εἶναι λέξις Συριακὴ καὶ σημαίνει πλοῦτον καὶ θησαυρούς, εἶναι δὲ αὐτοὶ οἱ δύο δεσπότες, ὁ Θεὸς καὶ ὁ μαμμωνᾶς, ἀσυμβίβαστοι καὶ ἀντιφερόμενοι.

Ὁ μὲν Θεὸς εἶναι δίκαιος καὶ ἐργασίαν δικαιοσύνης ζητεῖ παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ, ὅπου εἶναι γεγραμμένον «...Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ...». (Ψαλ. ι')

Ἀντιθέτως ὁ μαμμωνᾶς εἶναι ἀδίκος καὶ ἀναγκάζει τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἵνα ποιῶσι τῆς ἀδικίας τὰ ἔργα. Λέγει ἐπ' αὐτοῦ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς «...Ποιήσατε ἀδικίας...». (Λουκᾶς ιστ').

Ὁ μὲν Θεὸς θέλει τὸν δούλον αὐτοῦ εὐσπλαχγον καὶ

ἐλεήμονα, ὁ μαμμωνᾶς θέλει τὸν ἄνθρωπον, ἀσπλαχγον καὶ ἀνελεήμονα καὶ ἀσυμπαθῆ.

Ὁ μὲν Θεὸς κελεύει τὸν δούλον αὐτοῦ ἵνα ἔχῃ, προσηλωμένον καὶ νοῦν καὶ καρδίαν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ δὲ μαμμωνᾶς ζητᾷ ἀπὸ τὸν δίκον τοῦ δούλου, ἵνα ἀφιερῇ σὴ καὶ νοῦν καὶ καρδίαν εἰς τὴν γῆν.

Διὰ τοῦτο οὐ δύναται εἰς καὶ ὁ αὐτὸς δουλεύειν καὶ τοὺς δύο, ἀλλ' ἢ μισήσει τὸν ἕτερον, ταυτέστιν τὸν μαμμωνᾶ καὶ ἀγαπήσει τὸν ἄλλον, συνεπῶς τὸν Θεόν ἢ θὰ προσκολληθῇ μετὰ τοῦ μαμμωνᾶ καὶ θὰ καταφρονήσῃ τὸν Θεόν.

Δις δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν ὁ Κύριος, ἵνα δείξῃ, ὅτι εὐκολὰς ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ ἐνὸς δεσπότης πρὸς τὸν ἄλλον καὶ οὕτω καθίσταται ἀναπολόγητος ὁ φιλάργυρος.

Καθὼς προσκολλώμεθα τῷ μαμμωνᾷ καὶ περιφρονοῦμεν τὴν Θεόν, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, ἐὰν θέλωμεν μισοῦμεν τὸν μαμμωνᾶ, κἂν ἐδουλεύσαμεν αὐτῷ καὶ ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν.

Σημειώσατε τὸ βάρος τῶν λόγων τούτων. «...Ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει...». (Ματθαίου ιστ'), ὅπου τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὅστις μὲν γίνεταί δούλος τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνος καταφρονεῖ τὴν φιλαργυρίαν, ὅστις δὲ γίνεταί δούλος τῆς φιλαργυρίας, ἐκεῖνος περιφρονεῖ τὸν Θεόν.

Γινώσκει ὁ Κύριος, ὅτι πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ὁ φιλάργυρος λέγων «καὶ πῶς δύναμαι ἀποστρέφαι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ καταφρονῆσαι τὸν μαμμωνᾶ; ἐγὼ ἄνθρωπος ὢν, χρεῖαν ἔχω τροφῆς, ποτοῦ, ἐνδύματος, αὐτὰ εἰς πάντα καιρὸν καὶ τόπον δὲν εἶναι εὐπόριστα, ὥστε εἶναι ἀνάγκη, ἵνα μερμινῶ καὶ συνάγω καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ διὰ πάντα τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ζωῆς μου...».

Ταύτην μὲν τὴν ἀπάντησιν τοῦ φιλαργύρου παρασιωπεῖ ὁ Κύριος, ἐπιφέρει δὲ τὴν ἀπόκρισιν λέγων: «... Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μερμινᾶτε τῇ Ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθητε, οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεον ἔστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος...». (Ματθ. στ').

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 628.280

Διευθυντής Συντάξεως

Θεόδωρος Μαριόλης

Κάνιγγος 32 — Αθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Αθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑξωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δραχμᾶς	60
» Ἑτησίᾳ »	100
Ἑξωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δολλάρια	6
» Ἑτησίᾳ »	10
Τιμὴ φύλλου δραχ.	5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

“ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Σεχονάτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Τὸ ἐκκλησίασι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων διένειμε τρόφιμα, ἥτοι: 1.150 κιλά κοτόπουλα καὶ 450 κιλά τυρόν, ἀξίας 110.000 δραχμῶν εἰς 165 οἰκογένειες, 5 σπίτια «Γαλήνης», εἰς Γηροκομεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» καὶ εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον τοῦ πατρὸς Διονυσίου.

Ἐνα μεγάλο εὖγε στὸ εὐλογημένο ποιμνιο καὶ τὸν ἄξιον ἐφημέριο.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ Ἀδελφή.

Παρακαλεῖσθε ὅπως τὴν 7 Φεβρουαρίου π. ἢ ἡ 20 Φεβρουαρίου ν. ἢ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 ἕως 4 μ.μ. παρευρεθῆτε εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Ὁρθοδόξων Κυριῶν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» εἰς ἣν τυγχάνετε μέλος. Τόπον συγκεντρώσεως ὠρίσαμεν τὸ Γηροκομεῖον μας εἰς Ἀργυροῦπολιν, Μισοτῶ 89, τῆς.

8948992. Στάσις Ἀρβανιτάκη. Λεωφορεῖον 172 Ἐργαζομένων Στελεχίων, Ἀφειτηρία Ζάπειον καὶ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ Λεωφορεῖα 126 ἀπὸ Δημοτικῶν Θεάτρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ — ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὅσων ἐγράφησαν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» ὑπὸ τοῦ συνεργάτου αὐτῆς «παρατηρητοῦ» περὶ τῆς κανονικῆς θέσεως τῶν θρησκευτικῶν σωματείων εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεταζόμενα ὡς πνευματικοὶ φορεῖς, διακρινόμενα ὅτι ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» παρεχώρησε τὰς στήλας τῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνὸς σοβαροῦ καὶ καλοπύστου διαλόγου ἐπὶ τοῦ σοβαροτάτου αὐτοῦ θέματος, χωρὶς αἱ ἀπόψεις τοῦ οἰουδήποτε νὰ εἶναι καὶ ὅπωσδήποτε ἀλόγους αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» μετὰ χαρᾶς θὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλας συνεργασίας διαφωνούντων μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ «παρατηρητοῦ» ἐφ' ὅσον φρεσικὰ εἶναι κόσμια καὶ ὄχι ὑβριστικά.

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»



Ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων Στυλίδος 1978 εἰς τὴν ἐξέδραν εὐρίσκονται ὁ Σεβ. Φθιώτιδος Καλλίνικος, ὁ Δήμαρχος Λαμίας καὶ ὁ Δήμαρχος Στυλίδος.